

BACSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.
Heti szám 2 kr.

Megjelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KAROLY.

Főmunkatárs:

Dr. WEISZ JENŐ.

Szerkesztőség:

Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája, Kazinczy-utca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:

Kossuth-utca, Vojnich palotában
Telefon szám 42.
Nyitniór soronként 20 krajczár.

A koldusügy.

Aki ezt a kérdést bagatellizálja, az vajmi keveset foglalkozhatott a társadalom nyomorultjainak ügyével. Aki nem tekinti át a statisztikát s nem győződik meg arról, hogy milyen nagy azoknak a nyomorultaknak a száma, a kik az emeriség kegyelemfilléréiből tengődnek, az könnyen napirendre tér e társadalmilag eléggé fontos kérdés felett.

Városunkban is a koldusügy absolute szabályozva nincs. Csak annyiból áll a szabályozás, a mely meg van, hogy intézkedés van az iránt, hogy mily napokon szabad azoknak a nyomorultaknak koldulniok.

Hiába áll előttünk a más városok jobb példája, a melyet bizony mi is követhetnénk, hogy megszüntetnők azt az igazán utálatos dolgot, hogy azokat a szegény nyomorultakat arra kényszerítjük, hogy végig járják a házakat, hogy sokhelyen rideg és embertelen kiutasításnak teszik ki őket, holott a város maga adója egy csekély százaléknak felemelésével maga adhatná oda azoknak a szegényeknek a nekik kijáró csekély segélyösszeget.

A város ezt mégis csak a közönség pénzéből tenné, de ezer meg ezer kellemetlenségnek venné el az elejét, ha ezt az ügyet ilyen értelemben regulálná. Mennyi minden kellemetlenséggel jár magukra azokra a szegényekre ez a krajczárkoldulás, s mennyi igazán nem a józtlanságnak hódoló látványtól szabadulunk meg, ha ezeket a nyomorultakat nem kényszerítjük arra, hogy naponta 50 miatyánkot mondjanak el 37 krajczárért, — mert 13 helyen bizony anélkül is küldik el őket.

De egyuttal közbiztonsági szempontból is regulálni kell ezt a dolgot. A házi tüzhely soha sincs biztosítva ellenük. Sokszor az alkalom teszi őket tolvajokká, sokszor pedig az éhség, a nyomor és sokszor meg maga a bűnre való hajlam, amely bizony az ilyen klasszisu embereknél nincs kivesző felben.

Nagyon üdvös dolognak találnók tehát azt, hogy városunk ilyen értelemben szabályozná ezt az ügyet, annál is inkább, mert nagy részben összefüggésben áll a szociális kérdéssel, amelynek megoldásához mindinkább közeledünk.

De másrészt humánus dolog, amely nem azt célozza, hogy néhány fillért megtakarítsunk, hanem, amelylyel elérjük egyuttal azt is, hogy a város közönsége arányos mértékben járul hozzá ahhoz a csekély áldozathoz, amelylyel e szegény és elhagyottaknak tartoznak.

Reméljük, hogy ez a kérdés is nemsokára megoldásra fog találni — elég fontos arra, hogy a városi közgyűlésünk legalább is egyszer szó tárgyává tegye!

Bánk Bán zóna tarifa mellett és üres ház.

Uraim és hölgyeim, Szabadka igen Intelligentiája! méltóztatassanak elhinni, hogy nagyon szomorú jelenség lenne, ha akár a helybeli színügy, akár Pesti Iliász Lajos direktor ur iránt akarnák önökben részvétet keltetni. Végtelen szomorúnak találom azt, hogy a jótékony és az igazi művészet iránti lelkesedés hurjait keljen megpengetni akkor amikor tényleg egy nemzeti és hazafias kötelesség helyesítésére akarom az önök szives figyelmét felhívni.

Felesleges mondanom, hogy ide s tova egy hét óta üres háznak, játszának derek színészeink — zóna előadásban; hangsúlyozom — zóna tarifa mellett.

Mese a világtalan daliról.

— Irta: Decsy József. —

— A „Bácskai Hírlap” eredeti tárcája. —

Szép volt, dalias, érdekeljes.

Nemes lélek, művelt, szeretni való.

Ha ránéztek az emberek, ha beszéltek vele, megtelt a szívük gyönyörűséggel és mégis — majdnem sirva fakadtak. Mint a csonka káru milói Vénusz láttára. Mert annak a klasszikus szabásu embernek is nagy fogyatékosága vala: felhők járását, asszonyszemek, napsugár ragyogását látnia nem adatott meg neki úgy született vakon. Tudós orvosok nagy sokasága próbálta visszaadni a szemvilágát: mindhiába. Valahány csak megfordult a házbán, mind szomoruan csóválta meg a fejét. Így szóltak az édes anyjához, a ki együtt lakott vele:

— Emberi elme nem segíthet itten. Csak az Isten.

Ilyenkor a gazdag öregasszony, a ki egész vagyonát odaadta volna a fia szemvilágáért, nagyot sóhajtott. Már nem sírt, nem tudott sírni. Elfásult a lelke, kiszáradt a könnyei forrása.

A fia pedig, a szegény gazdag világtalan

már nem is sóhajtott. Beletörődött a sorsába. Filozófus lélek volt, a ki úgy gondolkodik, hogy a kétségbeesés és jajongás nem teszik a lehetetlent valósággá és megpróbálta ugy előlteni az idejét, hogy a szemének minél kevésbé érezze hiját. Magatehládozó gyöngédséggel, gondolatlelles szeretettel az édesanyja is segített a szörnyű baját elfeledtetni. — És még valaki. Egy kicsi leány, szegény árva rokonuk, a kit magukhoz vettek. Egy igénytelen kisejű, sovány leány, a kinek csak a haja volt szép meg a keze. A haja szőke vala, aranyszőke, ragyogó, mintha napsugárból lett volna fonva; a keze pedig fehér, puha, bársonyos. Puha, mint a hangja. De a szeme savós szín volt, semmitmondó, éppen nem tükre a gazdag, finom szerelmes lelkének. Az orra picziny volt és formátlan, mint a termete.

Mondom, szerelmes volt. A szegény gazdag világtalan férfit szerette.

Jóformán egész nap együtt valának. A leány ápolta, gondozta, a jobb keze volt. Főolvasott neki, rendszeren klasszikus drámákat, verseket, majd hallgatta a gordonkázását. A vak férfi játéka csupa érzés volt, csupa szív, telve mélabus panaszszal, epedéssel, szere-

lemmel, mert a vak férfi lelkében is kisarjadzott az a csodálatos virág, a melyhez foghatót nem terem a földön, olyan buja a szinompájája, olyan bódító az illata és olyan halálhozó a mérge.

Összefonódott ez a két lélek, mint az erős tölgy meg a gyenge harmatos folyandár.

Egy szép őszi nap alkonyatánál, mikor sejtelmes, bágyadt páráját ontotta a föld és a levegőben bikanyálak uszkáltak, a megvéndhet természet ős hajszálai, a kert egyik padján egymásmellett ült a férfi meg a leány.

Álmodoztak. A leány szempilláit félig behunyva, a férfi vállára hajtotta fejét. A férfi hosszú hallgatás után megszólalt:

— Ma nagyon jól érzem magam, megnyugvás költözött belém. Nem panaszkodom. Nem irigylem az emberek millióit, a kik látnak, a kiknek szeme mohon szívja magába a mit Isten látni engedett, mint a tudó az erdei levegőt. Sok fenségest látnak, sok gyönyörűt, de látják a fény mellett az árnyékot. A ragyogó folyó mellett annak iszapos, fekete mocsarát, az erény mellett a bűnt, az egészség piros rózsái mellett a halál fagyos jégvirágait. És én nem látok mindebből semmit, és nincs alkalmam félni az élettől és megunt

Igy került színre a magyar színműro-
dalom remeke Bánk Bán és művészeink ismét
csak önmaguknak szedték össze összes ere-
jüket, és igazán szép tehetségüket, hogy egy
igen jól sikerült előadással gyönyörködtessek
önmagukat.

Bánk Bán előadás zóna tarifa mellett és
üres ház! Satyra! A legnagyobb satyra ami
elképzelhető. Magyarul fejsülés. Elképzelhető
a nagyobb tetsülés, hogy mikor művészeink
a legszebbet, a legjobbat nyújtják, hogy ak-
kor egy ilyen nagy városnak az intelligenciája
túntetőleg távol marad az előadástól, úgy,
hogy az ürességtől szinte kongótt a színház
és kísértéképen járt végig le a fel Katona
József szelleme mintegy kérdezve tőlünk, hogy
nem e lett volna jobb ha örökéletű drámája
helyett egy szakács könyvet írt volna, amelyet
derék gazdaszonyaink talán annyira mégis
csak méltattak volna, hogy főztek volna an-
nak utmutatása nyomán kiválóan jó compó-
tókat.

Szegény Katona talán ezt is megteszi, ha
tudta volna, hogy ezzel jobban mozdítja elő
a haza ügyét.

De hát ő csak Bánk-Bánt írta meg azzal a
megbocsátható feltevéssel, hogy ha darabja
színterül és ha más műfeltevést nem nyújt
legelőbb elcsúsz a magyar nemzetének azon
napjai főőit, amikor idegen elemmel akarták
kiktörni otthonából, és hogy legalább egy
csepp lelkesedést fog meríteni minden ma-
gyar ember ebből a darabból, úgy látszik
már nincs miért busulni. Tehát mégis boldog
a magyar!

Főltevésezői Katona, még sem volt egészen
hiu ábránd:

A nagyérdemű karzat megértett. Az ő la-
kói eljövének, busultak, lelkesedtek és tap-
soltak.

Ha a karzat nincs jelen, vagy ha véletle-
nül 27 cselédnek nincs kimenője, akkor még
olyan sincs, aki legalább az öreg Tóth bá-
csit, aki igazán szépen alakított, és Csikyt,
aki remekelt — megtapsolta, vagy az elra-
gadóan szép Mellindában gyönyörödött volna.

Ezek mentették meg Bánk Bán becsü-
letét.

Nem csódom, hogy a közönyt amely távol-

létével tündöklől megkritizáljam. Bánk Bán-
ról már nem lehet az előadástól pedig nem
keil kritikát írni, mivel igazán jeles erők tö-
mörültek össze e darabban és mert alig hi-
szem, hogy a vidéken ennél jobb előadást
ez a darab bárhol az országban is megért.

De főelemem szavamat a magyar színmű-
vészet érdekében és kérve fordulok ehhez
az igazán lelkesedni tudó intelligens színházi
közönséghez, hogy ne vegye közönyösen szin-
házunkat, olyan erők, mint amilyenek Bánk
Bánknál mutatkoztak igazán megérdemlik,
hogy támogassuk őket hogy lelkesedést önt-
sünk beléjük.

Én szívesen vigasztalom magamat azzal,
csak a véletlennek tudható be az a hideg-
ség amely eddigelé kísérte színészeink
ügyét. — mert még nem kezdettél meg ál-
lítólag a színházjártat.

Ez a társulat igazán jobb sorsot érdemel.
Joggal remélhető tehát, hogy a szabadkai
közönség igazságos lesz!

— VJ.

Különfélék.

— Nemes áldozatkészség. Özv. Wény Már-
tonné apatini lakosnő a napo ban főljánlott
apatini róm. kath. szentgyházának 6000 frtot
oly kikötéssel, hogy a létesítendő Szt. Három-
ság szobor költségei ezen összegből fedeztes-
senek és ez egyedül mint az ő alapítványa
szerepeljen. Miután a Szt. Háromság fölépi-
tésére, még tavaly — a templom felszente-
lésének 100-ik évfordulója alkalmával — a
róm. kath. hívek gyűlést rendeztek, melynek
eredménye 4000 frt volt, dr. Steézt György,
plébános főjő hó 8-án a községházán gyű-
lést hívott egybe és szép szavakkal ecsetelve
Wény Mártonné nemes áldozatkészségét
kérte ezen ügyben a hívek véleményét.
Elhatározták tehát, hogy a Szt. Háromság
költségei Wény Mártonné adományából fedez-
tessenek, az alapítvány az ő nevét viseli és
a már most fennmaradó 4000 frt gyűjtött
pénz egyhő czélra fordítandó.

— Uj ügyvéd. Klein Henrik győri ügyvéd
ördáját Szabadkára helyezte át.

— Halálozás. Vettük a következő gyászje-
lentést: Özv. Markovich Sándorné szül. Voj-
nich Flóra saját és kiskoru gyermekei: Sándor,
Lili és Ella, valamint számos rokonai ne-
vében szomorodott szívvel tudatja a legjob-
b férj, illetve atya Markovics Sándor főgyimn.
tanár hosszas betegség után f. hó 14-én reg-
gel 6 óraker életének 44-ik évében törőnt
elhunytát. Hült tetemei a róm. kath. szertar-
tás szerint e hó 15-én d. u. 4 óraker fognak
a helybeli u. n. bajai sirkertben levő családi
sirkertben örök nyugalomra helyeztetni, lelke
üdvéért az engesztelő szent mise áldozat f.
hó 16-án d. e. 10 óraker a Szt.-Teréz egy-
házban fog a Mindenhatónak bemutatni.

— A gazdasági tanácsnok ügye a viz-
gálobíró előtt. Jakobcsics Gyula gazdasági
tanácsnok ügyében Hegedűs kapitány fejezte
a vizsgálato. Több tanur hallgatott ki s hely-
színi szemlét is tartott, minderről jegyzőköny-
vel vett föl. Az előnyomozat be lévén fe-
jezve, ma délután az összes iratokat áttették
az ügyészhez. Itt mindenesetre ki fog de-
rűlni, hogy a karólopásról szóló história meny-
nyiben igaz. Nagyon kíváncsiak vagyunk rá.

— Az „Otthon” kuglizója. A fényesen be-
rendezett „Otthon” kávéház tulajdonosa pa-
zar bőkezűséggel gondoskodott arról, hogy a
város közönsége télen is a legkellemesebb
szórakozások egyikét találja meg kávéházá-
ban. A kávéház szuterén helyiségeit csodá-
latos módon egy olyan kugli óvá varázsolta
át, amilyen kevés van az országban. Minden-
esetre érdemes fölkeresni ezt a speciális szór-
akozási helyet, ahol nagyon kellemesen el-
tölthetik az időt, akik jó szórakozást keres-
nek. Az előzékeny kiszolgálás, a helyiség tisz-
tassága, csak hozzájárulnak ahhoz, hogy a di-
szesen berendezett kuglizót a közönség szíve-
sen fölkeresse.

— Kerge — az obsitos. Jeles munkatár-
senk Kerge ur az ősszel bevonult katonának.
Nagyon természetes, hogy Kerge urat onnan
is kidobták. Kirogatásának állítólag két indoka
volt. Az első az, hogy Kerge ur elhízott és
féltek attól, hogy akkora profunt nincs, amely
neki elég nagy lesz, a másik indok az volt,
hogy megtudták Kerge urról, hogy oly rossz

dorodni tőle. Én a lelkeimmel látok és sza-
hadon szárnyal a lelkeim szeme messzire, se
idő, se tér nem szegi a szárnyát. Ime, csak
azt látom meg, a mit én akarok. Milyen jó
nekem! És milyen pompás segítő társai van-
nak a néző, figyelő lelkeknek! A kezem
a fülem, az orrom. Ha megcsinogatom bár-
sonyos hajadat, ha megsimogatom kicsi ke-
zedet, ha hallom a hangodat: látlak, Hiába
mondod, hogy nem vagy szép. Szép vagy. A
hajad illatából is érzem, hogy szép vagy, amit
ismerek lényedből, csupa harmónia. Hogyan
lehetnél te csunya?!

A hogy az arczomba csapódik a hervadó
természet lehellete, megrezenti lelkemet az ősz
minden színes bája. . . És a mikor az égi-
háboru hatalmas beszédét hallom, mind azt
látom, a miről te olyan sokat olvastál, és
érezem, félve és mégis boldogan érzem a ter-
mészet erejét, fenségét. . . Ugy-e milyen
jó nekem!

A leány hallgatta ezt a beszédet, hallgatta
dobogó szívevel. . . És imára kuszolta össze
a kezét, mikor elhallgatott a világtalan dália. . .
És szállt a csendes ima az ég felé, szállt,
mint permeteg eső után az üde sarjuillat:

— Mindenható, küldj az én lovagom sze-

mére világozságot. Hogy lásson, hogy örüljön
az életnek, hogy boldogságos szívevel imá-
d hasson Téged.

. . . És megszólaltak a kerti tücskök, cirpelve
mondván rá az imára az amen-t. És megjelent
a fényes hold, elöbukkantak a tündöklő
szentjános-bogárkák, hogy világozságra derin-
sék a világtalan férfi szemét. . .

* * *

Évek múltán egyszer arra ébredt a dália,
hogy nem világtalan immár. Látott. Nem
vagyok megmondhatója, vajon az a tudós
örög orvos gyógyította-e meg, a kit messze
földről hívtak hozzá utolsó próbaképen, de
jóformán minden reményiség híján, avagy az
imádságnak volt-e foganatja; elég az hozzá,
hogy látott mind a két szemével.

. . . Hosszu volna elmondani, hogy mekkora
boldogság kötözött a fényes palotába, hogy
a daliás férfi úgy tanult meg látni, megis-
merni mindeneket, mint a gügyögő gyermek
apródonként, meg hogy milyen sokan jöttek
ennek a dolognak a csodájára. Azonban arra
már nem sajnálom vesztegetni a szót, hogy
a leggyakoribb látogatók között volt egy
fiatal asszony. Világzép asszony. A ragyogó

szeme, a vér piros szája, a sudár dereka, a
hullámos csipője: mind-mind csak egy sugár-
zott az élet, a könnyűvéru élet szeretetétől.

A daliás férfi nézte az asszonyt, nézte mo-
hón, lüktető halánjékkal, vonagló ajakkal,
viharzó indulattal. Lázban volt. És ügyet sem
vetett a kis árva leányra, a szegény fony-
nyadt virágszálla, ki szerényen meghúzódott
a szoba szögletében és a ki nem siratta a
mapa boldogtalanságát, hanem örült a daliás
férfi boldogságának.

. . . Este, mikor a daliás férfi szobájába
befordult az édesanyja, sirva találta a fiát.
Leborult az asztalra, úgy zokogott. Az édes
anya szelíden megérintette a vállát és így
szólt:

— Miért sírsz, fiam?

A daliás férfi fölrezzent a szóra, megtörülte
a könyes szemét ée sóhajta, halkán vála-
szolt:

— Hogy miért sírok, édesanyám? Nagy
okom van rá. Siratom magamat. Siratom az
én kis jólelkű, csunya rokonomat. És siratom
az én szép, aranyzóvészű illuziómat, amik
ilyen hirtelen szelfoszottak. . .

vjczeket mond, ám ket a századik ember se bír elviselni.

— **Kiugrott a vonatból.** Szkenderovics Mándé helybeli lakosnó tegnap reggel az újvidéki vonattal közeli szállására akart utazni, Kikeri állomásnál, ahol leszállni akart, nem állott meg a vonat, felrántotta az ajtót és kiugrott a mozgó vonatból, azonban oly szerencsétlenül esett, hogy testét teljesen összerúrt. A vasúti őr észrevette, értesítette a rendőrséget s a mentők behozták az asszonyt a kórházba, ahol most súlyos betegen fekszik.

— **Szerencsétlenség.** Gerát Ignác ujoncz ma délelőtti vonattal jött Liptórlól s Szabadkán át Boszniába az ezredhez szándékozott utazni. A kocsi ajtaja nyílván volt s mikor becsukni akarta, egyik ujját az ajtó közé szorította úgy, hogy összemorzsolódott. A mentők bekötötték a sebet.

Öngyilkos ujoncz.

Saját tudósítónktól.

Tompa dobpergéssel kísérték ki bajtársai tegnap délután a bajai temetőbe egy halottat, aki, sehogysam tudott megbarátkozni avval a gondolattal, hogy a katonáknál három hosszú eszendőt töltön ki, elgondolta magában, hogy mennyit fog ő ez idő alatt szenvedni; ott kellett hagyni csendes, békés otthonát, édesanyját és testvéreit, akik annyi könnyel hullattak érte, amikor most október 5-én eltávozott hazulról, hogy a katonákhoz bevonuljon. Alig múlt el azóta néhány nap, még meg sem ismerkedett a katonáskodás jó és rossz oldalával, már is leszámolt az élettel, öngyilkos lett.

Sábl János moholi illetőségű 22 éves legény f. hó 5-én vonult be a helybeli 86-ik gyalogezredhez. Amióta bevonult, buskomorrá lett, kivonult társaival a gyakorlótérre, gépiesen megtett mindent, amit parancsoltak, semmivel sem törődött, gyakrabban mondogatta társainak, hogy nem lesz ő sokáig katoná, nem szereti ezt az életet, inkább öngyilkos lesz, minthogy itt három évet eltöltjön. S nem is mondotta hiába, mert csakugyan öngyilkos lett.

Tegnapelőtt este lefeküdt s mikor látta, hogy társai aluszak, felkelt, elővette kis ládáját, kikereste a beretvát s szép csendesen kiment az udvarra és egy félreeső helyen elmetsette nyakát.

Bajtársai mikor kora reggel felébredtek, ágyát üresen találák, rosszat sejtve, keresték mindenfelé, míg nem a félreeső helyen megtalálták nagy vértócsában, még mozgott egy kicsit, de már látszott rajta, hogy az utolsó perczeket éli. Azonnal jelentést tettek az esetről és hordágyra téve, kivitték a katonai kórházba, de utközben kiszenvedett.

Bajtársai tegnap délután kísérték ki utolsó útjára, anyja és fivére is itt volt a temetésen, hogy örökre elsíressák a szerencsétlen katoná fut.

S Z I N H A Z.

Dr. Szeleburdi,

október 12.

Dr. Guthi Soma megmutatta, hogy nemcsak jó ügyvéd, hanem jó színművész is. Törvényszéki karcolatainak jó humora, amelyeket „Guthi” álnév alatt szokott írni a fővárosi lapokban, visszatükröznek ebben a darabban, amelyet Hegedűssel, a vigszínház el-

sőrendű tagjával együtt írt Igaz, hogy valami nagy belső becése nincs a hóhözátának, inkább a szupadi hatásokat használja fel s ezt elég ügyesen alkalmazza is, úgy hogy a komikus jelenetek állandó jó hangulatban tartják a közönséget.

Hogy az előadás, daczára annak, hogy alig egy-két szereplő tudta a szerepét, mégis sikerülnek mondható, az egyedül Torossy Katiczának köszönhető, oly művésziessé dolgozta ki szerepét és oly ügyesen adta az orpheum deszkáiról kikopott orpheum csillagot, hogy a fővárosi szinkörben, ahol a darabot első ízben adták, sem játszották meg különben. Kapott is tapsot bőven. Ferenczy kitűnő alak volt, csak sokat nézett a sugóra, Csiky, Lomnici és Tóth elég jól megállták helyüket. A délmáni előadásokra nagyon alkalmas darab lesz ez.

Nyilttér.

Nyilatkozat.

A helybeli „Bácskai Ellenőr” folyóévi 81. és 82. számában különféle fürmedvényekkel nekem ront, előhozakodván 13, sőt 20 éves dolgokkal. Több mint bizonyos, hogy e fürmedvények létrehozói a polgármester és a *sháni és zakuperini Jakóbcsis család* olyan korán elvirágoztak disze és kedveze. Ezek egyikével sem polemizálok, úgy hiszem lesz alkalmam mindkettőjükkel hivatalos uton szembe nézni.

Én csakis azok kedvéért nyilatkozom, a kik a 20, illetőleg 13 év előtti dologokra bármilyen oknál fogva nem emlékezhetnek.

Való igaz, hogy 1879 évben midőn egy új párt volt keletkezőben, az akkor hatalmon levő párt mozgatói a Malagurszky féle pert felhasználták, hogy megszegyénítsenek, és befolyásukkal kieszközölték, hogy vizsgálati fogságba helyeztettem; de az is igaz, hogy e perben ellenem nemcsak vádhatározat nem hozatott, de vizsgálati fogságom is mint merőben torvénytelen megsemmisített. Azért ezen, jogilag nem is létező vizsgálati fogsággal ellenem csakis azoknál lehet izgatni, akik a dolgot nem ismerik vagy pedig egészen hájfejűek.

Ami 9400 frtos sápot illeti, itt a dolog úgy áll, hogy én 1884 évben a Pippig-féle cég megbízása folytán mint ügyvéd jártam el, tehát bármilyen honoráriumot köthettem ki. Egyébiránt a vállalat nem sikerültén, honoráriumról vagy sápról sem lehet szó. Különben, azt hiszem, a szegedi sajtóírórság előtt ki fog derülni, hogy tulajdonképen kinek szekerényében őriztetett azon 9000 frt, amelyet ellenemben firtatnak. Ennek különösen a zakuperiniek fognak nagyot bálmulni.

A harmadik dolog pedig úgy áll, hogy volt irnokom néhai Mánich József 1880 évben tőlem egy 1200 frtos váltó elfogadványt ellopott és hosszú pereskedés után azt 1800 frttal kellett megfizetnem az ő gazdasszonyának.

Azt mondja a Bácskai Ellenőr, hogy e dolgok közlésért, melyek lapjában 1886 évben jól felcifrázva megjelentek, én soha semmiféle elégtételt nem kerestem és nem kaptam.

Ez nem áll. *Első sorban elégtételt adott nekem maga a „Bácskai Ellenőr” szerkesztője, midőn 1889 vagy 1890 évben a budapesti sajtóírórság előtt bocsánatot kért tőlem nemcsak az általam incri-minált cikkeikért, de azokért is, amelyek egyáltalán ellenem sértést tartalmaztak.* Második sorban elégtételt adott nekem a cikkíró is, mert aki 1886-ban ellenem a legvehemensebb közleményeket tette közzé a Bácskai Ellenőr-ben, ugyanaz a cikkíró ugyancsak a „Bácskai Ellenőr” 1892 évi július 10-ki számában, midőn a pártszerveletől megszabadult s midőn a dolgokat higgadtan és részrehajlás nélkül bírta megítélni, „a két Mamuszich” cím alatt egy közleményt tett közzé, amelyben engem ily módon dicsért: *A mi pedig a bunyevoács? Mamuszichs jellemét illeti, kijelentjük, hogy barátaival szemben magát mindenkor férfiasan viselte, becület szavát soha sem szegte meg, barátait áruba sohasem bocsátotta és ezen kiváló jellemtulajdonságánál fogva mai napon is sok őszinte barátát rendelkezik.*

Egyébiránt a „Chiszumam” léle cikkel annak idején mindenki a polgármesterre vonatkozatta. A „Szabadkai Hirlap” 1895 évi jul. 15-én megjelent vezércikkében épen Stoczek Károly bemozdása folytán így fogta azt fel. Ezek után illik-e? és tisztességes-e a „Bácskai Ellenőr”-nek felhozakodni olylyasmivel, amiért tőlem bocsánatot kért a szerkesztője, azt bátran bizhatom a közönség ítélőteré.

Szabadkán 1899. okt. 14-én.

Mamusich Agoston.

I. Weisz Ferencz urnak

Helyben.

On a „nemzeti” kávéházban többek jelenlétében kijelentette, hogyha én a hitközségi ügyektől visszavonulok, 200.000 téglát adományoz az ujonnan építendő templomra; erre nézve csak az a megjegyzésem, hogy a gyűlölet nem képezheti alapját egy építendő Isten-háznak, csakis az egyetértés és testvériség valósíthat meg egy ily magasztos célt. Szabadkán. 1899. október hó 15-én.

Geiger A. Mör.

166/99. sz.

Pályázat.

A szabadkai ker. betegs. pénztárnál megüresedett évi 550 frt fizetéssel javadalmazott *könyvelő-ellenőr* állásra ezennel pályázat hirdettek.

Megkívánatik a könyvvezetésben való teljes jártasság, és ovadékal 550 frt készpénz, vagy annak megfelelő értékpapir.

A kérvények a könyvelői szakképzettségről és eddigi működéséről szóló okmányokkal felszerelve f. é. november hó 1. déli 12 óráig az elnökséghez czimezve adandók be.

Később érkezett pályázatok figyelembe nem vétetnek.

A f. hó 11-én tartott rendkívüli igazgatósági ülés határozatából.

Szabadkán, 1899. október hó 14-én.

Miskolczy István

Fierst István

Jegyző.

elnök.

A színházi saison beálltával

van szerencsénk a n. é. közönség becses figyelmét

legújabb divatu selymeinkre

felhívni, melyek **rendkívül olcsó árban** kaphatók újonnan felszerelt raktárunkon.

Tisztelettel

Schulhoff Ignác fia és társa.

	Ezelőtt	Most
Foulard selymek	1-20	60 kr.
Első minőségű tafettas selymek minden színben	2—	1-30 kr.
Kiváló jó minőségű, színes és fekete selymek legújabb divatu kivitelben	2—2-50	1-30-1-45

Szenvedő fiatal férfiak

ha meg akarnak szabadulni gyötrő bajuktól és kellemellen betegséget alaposan meg akarják gyógyítani, használjanak kizárólagosan

SANTAL EGGER-t

mely rövid használat után meglepő sikert biztosít, mindkét nemnél a régi csöfolyást megszünteti. 1 üveg ára 1 frt 50 kr., bérmentve 1 frt 70 kr., 3 üveg (egy kurára elegendő) 4.50 kr. bérmentve

Óvás! Tudományosan elismert tény, hogy a Santal hatása ezen betegségeknél megbecsülhetetlen.

Óvakodjunk tehát a drágább, de értéktelen idegen hangzású készítményektől.

Fő és szétküldési raktár:

Gyógyszertár a »Nádorhoz« Budapest, VI. ker. Váci-körut 17. sz.

Valódi kölni viz

Johan Maria Farina-tól Köln.

Eredeti ládákban 3 üveg 1 frt 30 kr.

Eredeti ládákban 6 üveg 2 frt 50 kr.

Eredeti ládákban 12 üveg 4 frt 75 kr.

Kapható utánvétellel vagy az összeg előzetes beiktatásával a főképviselő és bizományi raktárnál

Naschitz Rezső

Budapest VI. Teréz-körut 28.

Viszontelárusítóknak engedmény.

18761 sz. 1899 szám.

Idézési hirdetmény.

A szabadkai kir. törvényszék mint urbéri bíróság közhírré teszi, hogy Dr. Klenáncz György bajai ügyvéd által képviselt Kubatov Ignác és tsai telperesek Aladzits István és a többi összes Gara községbeli birtokosok mint alperesek ellen Gara község határának urbéri tagosítása és járulékai iránt rendes keresetet adván be, a jegyzőkönyvi tárgyalásra 1899 évi november hó 7 ik napján d. e. 9 óráját ezen kir. törvényszék pertárába kiützte és hogy a kereset szerint ismeretlen örökösöknek ugymint Dobler Adam ifj Knipf János és Kubatov született Sibalin Marga ismeretlen örökösének — továbbá — Gara község előjáróságának 18376/99 szám alatt beadott jelentése szerint időközben elhalt Klenáncz Józsefné szül. Kling Raitz Antalné és Wolfert Mátyásné szül. Turi ismeretlen örökösének, és az ugyanazon jelentés szerint ismeretlen tartozkodású Kubatov Jakab, Müller Andrásné szül. Huber Majstrovits Antal, Schimarr Antal és Knipf Mátyásnének — valamint ezeken kívül is a többi ismeretlen érdekelteknek képviselésére ügygondnokul Farkas Zsigmond szabadkai ügyvédet kinevezte.

Egyszer mind felhívni az ismeretlen vagy távollévő és ismeretlen tartozkodású érdekeltek, hogy a részükre kirendelt ügygondnokot a célszerű védelemre néve kellőleg utasítsák vagy a bíróságnál más ügyvédet nevezzenek; ellenkező esetben pedig mindezek elutasításának következményeit maguknak tulajdonítsák

Kelt Szabadkán, 1899 október hó 2.

A szabadkai kir. törvényszék mint urbéri bíróság.

Polgár,
elnök.

Dr. Fábian,
jegyző.

VALODI LINOLEUM PADLÓZOMÁNCZ

Fontos háziasszonyoknak!

puha padlóra
minden színben.

Törv. védve.

Bizonyított védjegy: VAS LOVAG.

Nincs többé ragadós szobapadló! Linoleum padlózománcz egy óra alatt keményre szárad, gyönyörű fénye van és elérhetetlen tartóssága.

Többször megtörtént, hogy az Eisenstädter-féle Linoleum helyett utánzatokat kaptak a vevők, figyelmeztetjük tehát a t. vevő közönséget, hogy mindig és osakts Eisenstädter-féle Linoleumot kérjen a vas lovag védjeggyel.

LAKK- ÉS FESTÉKGYÁR
EISENSTÄDTER TESTVÉREK, Bécs.

Szabadkán kapható minden jobb fűszer- és csemegekereskedésben

SZEM GYÓGYVIZ.

A legjobb és leghiresebb szemgyógyviz a dr. Lebois-féle. Ezen elsőrendű francia szemgyógyviz az összes szembajok és szembetegségek ellen a legjobb és legbiztosabb sikerrel használtatik, a mit már nemcsak az összes magyar lapokban, hanem a külföldi lapokban is olvastunk, miként az első orvosok csak ezen kitűnő szemgyógyvizet ajánlják. Egy üveg ára használati utasítással 90 kr. Kapható Budapesten Török József gyógyszer-tárában Király-utca 12. és a vidéki gyógyszer-tárakban, úgy Páris, London, Berlin és Bécsben is.